

ພຣະຄຳພີດານີເອນ - ເລກໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດ

ເລື່ອງລາວແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ: ຈາກເຢໂຣໂບອາມເຖິງໂຢສີຢາ ແລະ ການພົ້ນຟູບັນດາທາງເກົ່າ

Jeff Pippenger

2024-02-29

ໃນປີ 1844, ພວກໂບຣແຕສແຕນໃນສະຫະລັດໄດ້ຖອນຕົວອອກຈາກຂະບວນການມົນເລີ ແລະໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງທາງຄຳພະຍາກອນຂອງຕົນໃນຖານະເປັນບຸດສາວຂອງບາບໂລນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແບບຢ່າງໄວໂດຍເຢໂຣໂບອາມເມື່ອລາວສະຖາປະນາລະບົບການນະມັດສະການປອມຂຶ້ນ ໃນເວລາທີ່ສືບເຜົ່າທາງເໜືອຂອງລາວແຍກອອກຈາກອານາຈັກທາງໃຕ້ຄື ຢູດາ. ລູກງົວຄຳສອງໂຕຂອງເຢໂຣໂບອາມ, ໂຕໜຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງເບັດເອນ (ຫມາຍຄວາມວ່າ "ພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ"/ຄຣິດຈັກ), ແລະອີກໂຕໜຶ່ງຢູ່ໃນດານ (ຫມາຍຄວາມວ່າ ການພິພາກສາ/ລັດ) ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງຂອງລະບົບປອມແຫ່ງຄຣິດຈັກແລະລັດ ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງສະຫະລັດ. ອົງປະກອບທັງໝົດຂອງລະບົບປອມແຫ່ງຄຣິດຈັກແລະລັດຂອງເຢໂຣໂບອາມ ຖືກວາງແບບຕາມໂຄງສ້າງດຽວກັນທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງອອກໄວ້ໃນການກະບົດຂອງອາໂຣນ. ດັ່ງນັ້ນ ລະບົບການນະມັດສະການປອມຂອງເຢໂຣໂບອາມ ຈຶ່ງເປັນຮູບຈຳລອງຂອງລະບົບການນະມັດສະການປອມຂອງອາໂຣນ.

ລະບົບປອມແບງຂອງເຢໂຣໂບອາມເປັນຕົວແທນຂອງລະບົບການນະມັດສະການທີ່ຜ່າຍໂບຣແຕສແຕນໄດ້ຄັ້ງ ເມື່ອມັນໄດ້ແຍກຕົວອອກຈາກຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນລູກສາວ ຫຼື ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍໂຣມັນແຫ່ງລະບົບສັນຕະປາປາ.

ໃນຂະນະທີ່ມີການສະຖາປະນາລະບົບປອມແບງຂອງເຢໂຣໂບອາມນັ້ນເອງ ຜູ້ພະຍາກອນຄົນໜຶ່ງຈາກຢູດາໄດ້ຜິບໜ້າປະເຊີນກັບແທ່ນບູຊາຂອງເຂົາ ແລະລະບົບການນະມັດສະການປອມນັ້ນ. ໃນປີ 1844

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຢ່າງແທ້ຈິງຂອງບົດບາດຂອງໂບຣແຕສແຕນທີ່ຫຼົງຖອຍ ໃນການສະຖາປະນາລະບົບການນະມັດສະການອັນຖືກພັນລະນາວ່າເປັນລູກສາວຂອງໂຣມ ພວກມົນເລີໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງບໍລິສຸດທະສຸດແຫ່ງພະວິຫານສະຫວັນໂດຍຄວາມເຊື່ອ ແລະໄດ້ຮັບຮູ້ວັນຊະບາໃຕ້

ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການຕຳໜິຕາມຄຳພະຍາກອນຕໍ່ບັນດາລູກສາວຂອງໂຣມ ຜູ້ທີ່ເລືອກຈະສືບຕໍ່ຖືຮັກສາເຄຣືອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງໂຣມ—ການນະມັດສະການໃນວັນອາທິດ.

ຜູ້ພະຍາກອນແຫ່ງຢູດາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຜິບໜ້າປະເຊີນກັບເຢໂຣໂບອາມ ໃນທົນນັ້ນແລະໃນຂະນະນັ້ນ ໄດ້ປະກາດຄຳພະຍາກອນຂຶ້ນ.

ແລະລາວໄດ້ຮ້ອງປະກາດຕໍ່ຕົນແທ່ນບູຊາໂດຍພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວ ແລະກ່າວວ່າ, ໂອ ແທ່ນບູຊາ, ແທ່ນບູຊາເອີຍ, ພຣະຢາເວຕັດດັ່ງນີ້ວົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງແມ່, ຈະມີເດັກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງເກີດໃນວົງຕະກູນຂອງດາວິດ, ໂຢສີຢາເປັນຊື່; ແລະເທິງເຈົ້ານັ້ນ ລາວຈະຖວາຍບັນດາປະໂລຫິດແຫ່ງບ່ອນສູງ ຜູ້ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງເຈົ້າ, ແລະກະດູກຂອງມະນຸດຈະຖືກເຜົາເທິງເຈົ້າ. ແລະໃນວັນນັ້ນລາວໄດ້ໃຫ້ໝາຍສຳຄັນໜຶ່ງໂດຍກ່າວວ່າ, ນີ້ແມ່ນແມ່ນໝາຍສຳຄັນທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຕັດໄວ້; ຈົ່ງເບິ່ງແມ່, ແທ່ນບູຊາຈະແຕກອອກ ແລະຂີ້ຖົງທີ່ຢູ່ເທິງນັ້ນຈະຖືກເທອອກ. 1 ກະສັດ 13:2, 3.

ຄຳພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ຮວມເຖິງການກ່າວຄຳວ່າ "ແທ່ນບູຊາ" ຊຳສອງເທື່ອ. ການຊຳຂອງຄຳຫຼວະລີໃນຄຳພະຍາກອນເປັນຕົວແທນຂອງສັນຍາລັກແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊື່ບອກປີ 1844 ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທີສອງມາເຖິງ ແລະ ໂບຣແຕສຕັນໄດ້ຕົກລົງ, ກາຍເປັນບຸດສາວຂອງບາບໂລນ.

ໃນເວລາດຽວກັນ ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ສະໜອງໝາຍສຳຄັນອັນໜຶ່ງ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກມັນເລີ່ມໃນປີ 1844 ໄດ້ຮັບຮູ້ໝາຍສຳຄັນຂອງວັນຊະບາດ. ດັ່ງທີ່ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ຂໍ້ຜູ້ພະຍາກອນໃນຂໍ້ພະຄຳຕໍ່ໄປ, ມືຂອງລາວໄດ້ເປັນອຳມະພາດ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງອ້າງເຖິງເຄື່ອງໝາຍຂອງບາບໃນລະຫວ່າງທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮັບໄວ້ວ່າຈະເຫັນຜາກຫຼີກມື, ແລະເມື່ອໄດ້ຮັບນັ້ນໃນທາງຈິດວິນຍານແລ້ວ ກໍ່ທຳໃຫ້ຄົນໜຶ່ງພິການໄປຕະຫຼອດນັ້ນດອນ.

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້, ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຄຳທຳນາຍທີ່ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ປະກາດໄວ້ ໂດຍຊີ້ບອກວ່າ “ຈະມີໄດ້ກັບຄືນໜຶ່ງເກີດແກ່ພິພິດຂອງດາວດິ, ມີຊື່ວ່າ ໂຢຊີຢາ; ແລະເທິງເຈົ້ານັ້ນ ລາວຈະຖວາຍພວກປະໂຮຫິດແຫ່ງບັນດາບ່ອນສູງຜູ້ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງເຈົ້າ, ແລະກະດູກຂອງມະນຸດຈະຖືກເຜົາເທິງເຈົ້າ.” ໂຢຊີຢາໝາຍເຖິງ “ຮາກຖານຂອງພຣະເຈົ້າ”, ແລະເປັນຕົວແທນຂອງຮາກຖານຕ່າງໆ ຂອງ Adventism ທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນທີ່ຖືກ ເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍການສະຖາປະນາລະບົບການນະມັດສະການອັນເທັດຂອງເຢໂຣໂບອາມ. ເທິງລະບົບການນະມັດສະການອັນເທັດທີ່ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສະຖາປະນານັ້ນ, ໂຢຊີຢາຈະລົງໂທດພວກປະໂຮຫິດຜູ້ນຳໜ້າໃນການນະມັດສະການອັນບອມແບບ.

ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ຜ່າພົນພຣະບັນຊາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ຫຳມບໃຫ້ລາວກັບຄືນໄປທາງເດີມທີ່ລາວໄດ້ມາ ໃນເວລາໄປຍັງພິສະຖາປະນາຂອງເຢໂຣໂບອາມ, ແລະທີ່ຫຳມບໃຫ້ກັບຄືນໃນເບັດເອນ.

ເມື່ອລາວໄດ້ກັບຄືນອາຫານຂອງຜູ້ພະຍາກອນມຸສາໃນເບັດເອນ ລາວຈຶ່ງຖືກສະແດງອອກເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງຄວາມຕາຍ ທີ່ຈະຖືກນຳມາເຖິງເຫຼົ່າຜູ້ທີ່ຫຼັງຈາກ 1844 ຈະເລືອກກັບໄປແລະກິນຄຳສອນ

ແລະລະບຽບວິທີການພະຍາກອນອັນມຸສາຂອງພຣົດເຕສະແຕນທີ່ເສືອມຖອຍ, ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໂດຍການກະບົດໃນປີ 1863. ຕຽງມຸ່ມລະນາຂອງຜູ້ທີ່ກະບົດໃນປີ 1863 ຈະເປັນຕຽງມຸ່ມລະນາດຽວກັນກັບຂອງຜູ້ພະຍາກອນມຸສາໃນເບັດເອນ.

ຕຽງມຸ່ມລະນາຂອງພຣົດເຕສະແຕນທີ່ເສືອມຖອຍ ແມ່ນປະຫວັດສາດຈາກວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ຈົນເຖິງ 1844, ເມື່ອພວກເຂົາ; ຊົນຊາດທີ່ເຄີຍຖືກຊົງເລືອກຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກຜ່ານໄປ ແລະກາຍເປັນບັນດາທິດຂອງໂຮມ. ຕຽງມຸ່ມລະນາຂອງແອັດເວັນຕິດແຫ່ງເລັດຕີເຊຍ ຈະຢູ່ລະຫວ່າງວັນທີທີ່ທູດສະຫວັນຜູ້ມີລິດອຳນາດໄດ້ລົງມາ ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ດັ່ງທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນ 1840, ແລະຊົ່ວໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນໃຫຍ່ໃຫຍ່, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ການປະທັບຕາຂອງຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສິ້ນສຸດສິ້ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະທູດສະຫວັນໄດ້ເລີ່ມເຄື່ອນຜ່ານເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍປະທັບເຄື່ອງໝາຍໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈ ແລະຮ້ອງໂຫ້ເພາະບັນດາສິ່ງນຳກຽດຊົງທີ່ຖືກກະທຳຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ (ສະຫະລັດອາເມລິກາ), ແລະໃນຄຣິດຕະຈັກ (Laodicean Adventism). ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ບາບຂອງບັນພະບຸລຸດ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສິ່ງນຳກຽດຊົງໃນ Ezekiel, ໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຈິງແຫ່ງການທົດສອບທີ່ມີຢູ່ໃນຂະບວນການປະທັບຕາທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ.

ການທົດສອບໃນປີ 1863 ໄດ້ກ່ຽວພັນກັບຮາກຖານຂອງຂະບວນການມົນເລີ່ມໃນປີ 1844 ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໂດຍ “ເຈັດເທືອ” ໃນພຣະບັນຍັດເລວຕິກິດ ບົດ 26 ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະຕິເສດໃນປີ 1863.

ການທົດສອບນັ້ນເກືອບຂ້ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈ ຫຼື ຄວາມບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກັບຄືນໄປຫາທາງເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຢາ ເພື່ອຈະໄດ້ພິການພັກສະຫງົບແຫ່ງຜົນປາຍ. ການທົດສອບໃນປີ 1888 ຄື ຂ່າວສານສຳລັບຄຣິດຈັກລາໂອຕິເຊຍ ດັ່ງທີ່ຖືກນຳມາໂດຍຜູ້ເຖົ້າ Jones ແລະ Waggoner ຊຶ່ງກໍ່ແມ່ນຂ່າວສານເລື່ອງການຖືກນັບວ່າຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ.

ໃນປີ 1856 ຂ່າວສານເຖິງ Laodicea ໄດ້ມາເຖິງການເຄື່ອນໄຫວຂອງພວກ Millerites ເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ແລະມັນໄດ້ມາພ້ອມກັບແສງສະຫວ່າງທິດພື້ນຂອງ “ເຈດໄດລາ”, ແຕ່ທັງປະສົບການທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຢາຮັກສາໃນຂ່າວສານເຖິງ Laodicea, ແລະທັງຂ່າວສານແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ ໄດ້ຖືກປະຕິເສດໃນປີ 1863. ປະສົບການນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍນິມິດ (mareh) ແຫ່ງ “ການບາກົດ”, ແລະນິມິດ (chazon) ແຫ່ງ “ປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ” ຊຶ່ງທັງສອງຢ່າງນັ້ນໄດ້ຖືກປະຕິເສດ. ນິມິດທັງສອງນັ້ນໄດ້ພົບການສຳເລັດຂອງມັນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແລະສົບເກີດມາມັນທັງສອງກໍໄດ້ຖືກປະຕິເສດ, ເພາະພຣະເຢຊູຊົງລະບຸຈຸດຈົບໄວ້ຄັ້ງຄູ່ກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ບົດທົດສອບແຫ່ງການກະບົດຂອງປີ 1863 ແລະ 1888 ໄດ້ກ້າຍມາເປັນຄວາມຈິງທີ່ໃຊ້ທົດສອບອີກຄັ້ງ, ເພາະວ່າທັງສອງສົງຄວາມນັ້ນລ້ວນແຕ່ເຊື່ອມໂຍງກັບວິຖີເກົ່າແກ່ຂອງ Jeremiah. ໃນວັນທີນັ້ນ ຂ່າວສານຜົນບາຍລະດູໄດ້ມາເຖິງ, ແລະບົດທົດສອບຂອງປີ 1919 ກໍໄດ້ມາເຖິງເຊັ່ນກັນ, ເພາະວ່າໃນປີ 1919 ພຣະກິດຕິຄຸນຈອມບອມຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ປາດຈາກຄວາມສຳຄັນທາງຄຳພະຍາກອນໃດໆ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີອອກມາເປັນຂ່າວສານ “ສັນຕິພາບແລະຄວາມບອດໄພ” ອັນຈອມບອມ. ເມື່ອທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດອຳນາດໃນ Revelation ບົດທີສິບແປດ ໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ຂໍ້ 1 ຫາ 3 ກໍໄດ້ສຳເລັດ, ແລະຂໍ້ 1 ຫາ 3 ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານແຫ່ງ “ສຽງທຳອິດ”.

“ບັດນີ້ມີຄຳກ່າວອອກໄປຫຼືວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ
ນະຄອນນິວຢອກຈະຖືກກວາດລ້າງໄປດ້ວຍຄົນນຳໃຫຍ່? ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ກ່າວ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມອງເຫັນອາຄານໃຫຍ່ໆທີ່ກຳລັງຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ນັ້ນ,
ຊັ້ນແລ້ວຊັ້ນເລີ້, ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ‘ຈະມີເຫດການອັນນຳສະພາບພົງພ້ອມພຽງໃດເກີດຂຶ້ນ
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນເພື່ອສັນສະເຫຼີມສະຫຼອງດິນໂລກຢ່າງນຳສະພາບພົງພ້ອມ! ແລ້ວຖ້ອຍຄຳໃນ
ພຣະນິມິດ 18:1–3 ຈະສຳເລັດເປັນຈິງ.’
ພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດທັງບົດເປັນຄຳເຕືອນເຖິງສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໂລກ.
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງເປັນພິເສດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງນະຄອນນິວຢອກ,
ນອກຈາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ
ວັນຫນຶ່ງອາຄານໃຫຍ່ໆທີ່ນັ້ນຈະຖືກໂຄ່ນລົງໂດຍການຫັນຜັນແລະການຄວາລົງແຫ່ງລົດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຈາກແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຄວາມພິນາດກຳລັງຢູ່ໃນໂລກ.
ພຽງພຣະດຳລັດຄຳດຽວຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຽງການສຳພັດຄັ້ງດຽວຈາກລົດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ,
ໂຄງສ້າງອັນມະຫາສານເຫຼົ່ານີ້ຈະພັງທະລາຍລົງ. ເຫດການຕ່າງໆຈະເກີດຂຶ້ນ
ຊຶ່ງຄວາມນຳສະພາບພົງພ້ອມຂອງມັນເກີນກວ່າທີ່ພວກເຮົາຈະຈົນຕະນາການໄດ້.” Review and Herald, July
5, 1906.

ເມື່ອການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນໃນ Revelation ບົດ 18 ເກີດຂຶ້ນ, ຜົນບາຍລະດູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໂປຍລົງ, ແລະ “ການໂຕ້ວາທິດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ” ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນ Habakkuk ບົດ 2 ກໍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ. ການໂຕ້ວາທິດນັ້ນເປັນເລື່ອງວິທີການສອງຢ່າງໃນການເຂົ້າໃຈຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ, ແລະຂ່າວສານແຫ່ງຜົນບາຍລະດູທີ່ເປັນເທົ່າຢ່າງຫນຶ່ງ ແລະທີ່ເປັນຄວາມຈິງອີກຢ່າງຫນຶ່ງ. ການໂຕ້ວາທິດນັ້ນສົນສຸດລົງເມື່ອ “ສຽງທີສອງ” ໃນ Revelation ບົດ 18 ມາເຖິງ ແລະຊີ້ບອກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາໃນພາກປະຕິບັດຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນບາບໂລນສະໄໝໃໝ່, ແລະຮ້ອງເອີ້ນຝູງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ອອກມາຈາກບາບໂລນ. ການມາເຖິງຂອງສຽງທີສອງເປັນໝາຍສຳຄັນ ແຫ່ງການສົນສຸດຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງການປະທັບຕາຫນຶ່ງແສນສີໝາກນ້ຳສີເຟັ້ນຄົນ,

ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົງຄາມກຽດຊັງປະການທຶນ, ແລະສົງຄາມເປັນຕົວແທນຕາໂບອິກຂອງຄົນຮຸ່ນທຶນ ແລະເປັນຮຸ່ນສຸດທ້າຍຂອງ Laodicean Adventism ທີ່ກົມລົງນະມັດສະການດວງອາທິດ ໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້.

ຕຽງມໍລະນະຂອງພຣະໂປຣແຕສແຕນທີ່ຫັນຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອ, ລະຫວ່າງການລົງມາຂອງທູດສະຫວັນແລະປະຕູທີ່ຖືກປິດໃນປີ 1844, ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງຕຽງມໍລະນະແຫ່ງອັດເວັນຕົສົມແຫ່ງລາໂອດິຊຍ ລະຫວ່າງການລົງມາຂອງທູດສະຫວັນແລະປະຕູທີ່ຖືກປິດຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້. ສາດສະດາຈາກຍຸດາໄດ້ຖືກຜັງໄວ້ໃນອຸບມຸງດຽວກັນກັບສາດສະດາຜູ້ຕົວະຈາກເບັດເອນ, ແລະເມື່ອກະສັດໂຢຊີຢາໄດ້ລົງມາການປະຕິຮູບຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຸບມຸງນັ້ນເອງ. ການປະຕິຮູບຂອງກະສັດໂຢຊີຢາ, ຜູ້ຊົງນາມຂອງພຣະອົງເປັນຕົວແທນຂອງ "ຮາກຖານຂອງພຣະເຈົ້າ", ໄດ້ລົງມາເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລົງມາພາປະຊາຊົນໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງກັບໄປສູ່ຮາກຖານໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

ການປະຕິຮູບຂອງພຣະອົງໄດ້ລົງມາແລ້ວເມື່ອວຽກງານແຫ່ງການພົ້ນຟູພຣະວິຫານໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນມາ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ສິບແປດແຫ່ງລາຊະການຂອງກະສັດໂຢຊີຢາ ວ່າກະສັດໄດ້ສົ່ງຊາຟານບຸດຂອງອາຊາລີຢາ ບຸດຂອງເມຊຸນລາມ ເລຂານຸການ ໄປຍັງພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຫາຮົນກີຍາ ມະຫາປະໂຮຫິດ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານນັບເງິນທີ່ໄດ້ນຳເຂົ້າມາໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ ຊົງພວກຜູ້ຜູ້ປະຕິໄດ້ກັບຈາກປະຊາຊົນ; ແລະໃຫ້ພວກເຂົາມອບມັນໄວ້ໃນມືຂອງບັນດາຜູ້ປະກອບວຽກ ຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ; ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຈ່າຍແກ່ບັນດາຜູ້ປະກອບວຽກທີ່ຢູ່ໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ ເພື່ອຊ່ອມແບ່ງຮອຍແຕກຫັກຂອງພຣະນິເວດ, ໃຫ້ແກ່ຊ່າງໄມ້ ແລະຊ່າງກະສັງ ແລະຊ່າງຫີນ ແລະເພື່ອຊື້ມ້ຽນກັບຫີນສະກັດ ເພື່ອຊ່ອມແບ່ງພຣະນິເວດ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ບໍ່ໄດ້ມີການຄິດບັນຊີເງິນກັບພວກເຂົາ ສຳລັບເງິນທີ່ມອບໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຂົາ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ກະທຳຢ່າງສັດຊື່. ແລະຮົນກີຍາ ມະຫາປະໂຮຫິດ ໄດ້ກ່າວແກ່ຊາຟານ ເລຂານຸການ ວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບໜັງສືພຣະບັນຍັດໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ." ແລະຮົນກີຍາໄດ້ມອບໜັງສືນັ້ນໃຫ້ຊາຟານ ແລະລາວໄດ້ອ່ານມັນ. ແລະຊາຟານ ເລຂານຸການ ໄດ້ມາເຟົ້າກະສັດ ແລະໄດ້ກ່າບທຸນຂ່າວແດ່ກະສັດອີກ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບຮອດມເງິນທີ່ພົບໃນພຣະນິເວດ ແລະໄດ້ມອບມັນໄວ້ໃນມືຂອງພວກຜູ້ຮັດວຽກ ຜູ້ທີ່ຄຸ້ມຄອງພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ." ແລະຊາຟານ ເລຂານຸການ ໄດ້ທຸນແຈ້ງແກ່ກະສັດ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຮົນກີຍາ ປະໂຮຫິດ ໄດ້ມອບໜັງສືເລືອມໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ." ແລະຊາຟານໄດ້ອ່ານມັນຖວາຍຕໍ່ໜ້າກະສັດ. ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອກະສັດໄດ້ຟັງຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສືພຣະບັນຍັດ ພຣະອົງຈົ່ງຊົງສັກພຣະອາພອນຂອງພຣະອົງ. ແລະກະສັດໄດ້ບັນຊາຮົນກີຍາ ປະໂຮຫິດ ແລະອາຮິກາມ ບຸດຂອງຊາຟານ ແລະອັກໂບ ບຸດຂອງມີກາຢາ ແລະຊາຟານ ເລຂານຸການ ແລະອາຊາຢາ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງກະສັດ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງໄປ ຈົ່ງສອບຖາມພຣະຢາເວເພື່ອຂ້ານ້ອຍ ແລະເພື່ອປະຊາຊົນ ແລະເພື່ອຢູດາທັງປວງ ກ່ຽວກັບຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສືທີ່ໄດ້ພົບ; ເພາະພຣະພໍ່ໂລດຂອງພຣະຢາເວອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ລຸກໄໝຕໍ່ພວກເຮົາ ເພາະບັນພະບຸດຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຟັງຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສື ເພື່ອກະທຳຕາມທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບພວກເຮົາ." 2 ກະສັດ 22:3-13.

ການພະຍາກອນວ່າຈະມີເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງເກີດມາໂດຍມີຊື່ວ່າ Josiah ໄດ້ຊື້ບອກເຖິງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເມື່ອທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດໄດ້ລົງມາ

ແລະນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນວາລະສຸດທ້າຍໃຫ້ກັບໄປສູ່ບັນດາທາງເດີມ.
ການລົງມານັ້ນໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ກ່ອນໂດຍການລົງມາຂອງທູດສະຫວັນອົງດຽວກັນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840.
ການລົງມາທັງສອງຄັ້ງໄດ້ໝາຍເຖິງການສຳເລັດຜົນຂອງຄຳພະຍາກອນປະການໜຶ່ງກ່ຽວກັບ Islam.
ບຸກຄົນທາງປະຫວັດສາດຜູ້ທີ່ຊື່ຂອງເຂົາຖືກເຊື່ອມໂຍງກັບການຊີວະບຸລ່ວງໜ້າ
ແລະການຕີພິມການພະຍາກອນລ່ວງໜ້າເຖິງການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນເວລາກ່ຽວກັບ Islam
ທີ່ພົບໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 9 ຂໍ້ 15 ນັ້ນ ຄື Josiah.

ໃນການສະເດັດລົງມາທັງສອງຄັ້ງຂອງທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດ ບົດ 10 ຫຼື 18, ຊື່ "Josiah" ຖືກກຳນົດໄວ້.
Josiah Litch ໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານເກືອບກັບອົດສະລາມ ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840,
ແລະໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຄຳພະຍາກອນເກືອບກັບການເກີດຂອງເດັກຜູ້ໜຶ່ງຊື່ Josiah,
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະກາດໄວ້ໂດຍຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຜິງໃນປະຫວັດຂອງ Jeroboam, ໄດ້ສຳເລັດລົງໃນ Laodicean
Adventism ເມື່ອທູດສະຫວັນໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນຍຸກສຸດທ້າຍກັບຄືນໄປສູ່ປະຫວັດພື້ນຖານ
ບ່ອນທີ່ການເຜີຍແຜ່ໜ້າລະຫວ່າງຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຜິງກັບ Jeroboam ໄດ້ພົບກັບການສຳເລັດຂອງມັນ.
ພະຍານຫຼັກຖານໃນພຣະຄຳພີໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການທຳນາຍກ່ຽວກັບ Josiah ຜູ້ຈະມາ,
ແລະເມື່ອປະຫວັດທີ່ຖືກເປັນແບບໂດຍຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຜິງໄດ້ຖືກເຮັດຊ້ຳອີກໃນປີ 1844,
ຄຳທຳນາຍຂອງລາວເກືອບກັບຊື່ນັ້ນກໍໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາໄວ້ໃນເນື້ອເລື່ອງຄຳພະຍາກອນອີກຄັ້ງໜຶ່ງ.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ສົ່ງໂຕແຕ່ງເຜົາຢູ່ດາໄດ້ນຳປະຊາຊົນແຕ່ງວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງກັບຄືນໄປສູ່ທາງເກົ່າຂອງເຢເຣມຍິາ, ຊຶ່ງເປັນ
ຕົວແທນຂອງສີລິບທິກິດທີ່ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຕ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານເພື່ອຈະສະເດັດມາຢ່າງກະທັນຫັນໃນ
ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ໂຢສີຍາໄດ້ຄົ້ນພົບຄຳສາບແຈ່ງຂອງໂມເຊໃນຂະນະທີ່ທ່ານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນພາລະກິດການສ້ອມແປງພຣະວິຫານ.
ວຽກງານຂອງຫນັງແສນສີລິບທິກິດທີ່ພົບຄືນຖືກອີຊາຍານຳສະເໜີເປັນວຽກງານແຕ່ງການພື້ນຜູ້,

ແລະພວກເຂົາຈະສ້າງບູຮານສະຖານທີ່ຮ້າງເປົ້າມາແຕ່ຕັ້ງເດີມຂຶ້ນໃໝ່,
ພວກເຂົາຈະຍົກຊັບບ່ອນທີ່ຖືກທຳລາຍແຕ່ກ່ອນຂຶ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະພົ້ນຜູ້ເມືອງທີ່ຮ້າງເປົ້າ,
ບ່ອນທີ່ຖືກທຳລາຍລ້າງມາຫລາຍຊົ່ວອາຍຸຄົນ. ເອຊາຍາ 61:4.

ວຽກງານຂອງໂຢສີຍາໃນການສ້ອມແປງແລະພົ້ນຜູ້ພຣະວິຫານ
ແມ່ນວຽກງານທີ່ອີຊາຍາຊີ້ບອກວ່າຈະສຳເລັດໂດຍປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ
ເພາະບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫລາຍລ້ວນເວົ້າເຖິງວັນສຸດທ້າຍຫລາຍກວ່າວັນເວລາທີ່ພວກເຂົາດຳລົງຊີວິດຢູ່,
ວຽກງານນັ້ນຍັງໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກບາບໂລນໃນສະໄໝຂອງເອຊະຣາ.

ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນຂ້າຮັບໃຊ້;
ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຊົງປະຖົມພວກເຮົາໃນຄວາມເປັນທາດນັ້ນ,
ແຕ່ໄດ້ຊົງຂະຫຍາຍພຣະກະລຸນາແກ່ພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າບັນດາກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ,
ເພື່ອປະທານການພົ້ນຄົນແກ່ພວກເຮົາ, ເພື່ອສ້າງຕັ້ງພຣະນິເວດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແລະເພື່ອຊ່ອມແປງບ່ອນຮ້າງຟັງຂອງພຣະນິເວດນັ້ນ,
ແລະເພື່ອປະທານກຳແພງແກ່ພວກເຮົາໃນແຜ່ນດິນຢູດາ ແລະໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ. Ezra 9:9.

ວຽກງານທີ່ເອຊະຣາໄດ້ດຳເນີນນັ້ນ ສຳເລັດລົງເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ອອກມາຈາກບາບໂລນ,
ແລະມັນເປັນຕົວແທນຂອງວຽກງານການພົ້ນຜູ້ພຣະວິຫານທີ່ໂຢສີຍາກຳລັງກະທຳ,
ຄືວຽກງານທີ່ເອຊາຍາໄດ້ລະບຸວ່າເປັນຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ, ແລະມັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ
11 ກັນຍາ 2001. ໃນພຣະນິມິດ ໂຢຮັນກໍໄດ້ລະບຸວຽກງານນັ້ນເຊັ່ນກັນ.

ແລະສຽງທີ່ຂ້າມອ້ອມໄດ້ຍິນມາຈາກສະຫວັນນັນ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າມອ້ອມອີກ ແລະກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງໄປເອົາບົນອ້ອມທີ່ເປັນຢູ່ໃນມືຂອງທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ຍິນຢູ່ເທິງທະເລ ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະຂ້າມອ້ອມໄດ້ໄປຫາທູດສະຫວັນນັນ ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, ຂໍໃຫ້ບົນອ້ອມນັ້ນແກ່ຂ້າມອ້ອມ.
ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າມອ້ອມວ່າ, ຈົ່ງເອົາມັນ ແລະກິນມັນເສຍ; ມັນຈະເຮັດໃຫ້ທ້ອງຂອງເຈົ້າຂົມ,
ແຕ່ໃນບາກຂອງເຈົ້າມັນຈະຫວານເໝອນນ້ຳເຜີ້ງ.
ແລະຂ້າມອ້ອມໄດ້ເອົາບົນອ້ອມນັ້ນອອກຈາກມືຂອງທູດສະຫວັນ ແລະໄດ້ກິນມັນເສຍ;
ແລະໃນບາກຂອງຂ້າມອ້ອມ ມັນຫວານເໝອນນ້ຳເຜີ້ງ; ແລະເມື່ອຂ້າມອ້ອມກິນມັນແລ້ວ
ທ້ອງຂອງຂ້າມອ້ອມກໍຂົມ. ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າມອ້ອມວ່າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງພະຍາກອນອີກຕໍ່ໜ້າຫຼາຍຊົນຊາດ
ແລະປະຊາຊາດ ແລະພາສາຕ່າງໆ ແລະກະສັດທັງຫຼາຍ. ແລະມີໄມ້ອ້ອມໜຶ່ງຖືກປະທານແກ່ຂ້າມອ້ອມ
ຄ້າຍຄືຄັນໄມ້ເທົ່າ: ແລະທູດສະຫວັນນັນໄດ້ຍິນຢູ່ ແລະກ່າວວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂົນ ແລະວັດພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ
ທັງແທ່ນບູຊາ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ນະມັດສະການຢູ່ໃນນັ້ນ. ແຕ່ລາວຊົນນອກທີ່ຢູ່ນອກພຣະວິຫານນັ້ນ
ຈົ່ງປ່ອຍໄວ້ ແລະຢ່າວັດມັນ; ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ:
ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຈະຢຽບຢຳນະຄອນບໍລິສຸດນັ້ນເປັນເວລາສິບສອງເດືອນ.
ແລະເຮົາຈະປະທານອຳນາດແກ່ພະຍານສອງຄົນຂອງເຮົາ
ແລະເຂົາທັງສອງຈະພະຍາກອນເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ ໂດຍນຸ່ງຫົມຜ້າກະສອບ.
ພຣະນິມິດ 10:8–11:3

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ ໂຢຮັນເປັນຕົວແທນຂອງພວກ Millerites ຜູ້ທີ່ໄດ້ກິນຂ່າວສານທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງທູດສະຫວັນ
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ທົນທຸກຕໍ່ຄວາມຜິດຫວັງອັນຂົມຂືນຂອງວັນທີ 22
ຕຸລາ 1844 ດ້ວຍ. ໃນຂະນະທີ່ຍິນຢູ່ທີ່ຄວາມຜິດຫວັງອັນຂົມຂືນຂອງປີ 1844 ນັ້ນ ໂຢຮັນໄດ້ຮັບຄຳບອກວ່າ
ລາວ ໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ
ຈະຕ້ອງທຳຊັບສົບການທີ່ຖືກສະແດງໂດຍໄລຍະ 1840 ຫາ 1844 ອີກ, ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງຊື້ໄປຂ້າງໜ້າເຖິງວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001 ແລະເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້. ລາວໄດ້ຖືກບອກວ່າ
“ເຈົ້າຈະຕ້ອງພະຍາກອນອີກຄັ້ງຕໍ່ໜ້າຊົນຊາດ ແລະ ປະຊາຊາດ ແລະ ພາສາ ແລະ ກະສັດຫຼາຍຄົນ,”
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນວ່າໂລກທັງໝົດຈະສະຫວ່າງໄສວ່າງຂຶ້ນ ເມື່ອທູດສະຫວັນລົງມາໃນພຣະນິມິດບົດທີ 18
ເມື່ອປະຫວັດສາດຂອງພຣະນິມິດບົດທີ 10 ຖືກທຳຊັບອີກ—“line upon line.”

ໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບການຈຳແນກປະຫວັດສາດທີ່ຈະຖືກທຳຊັບເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍພະ
ຍາກອນອີກຄັ້ງ, ໂຢຮັນໄດ້ຮັບຄຳບອກໃຫ້ “ລຸກຂົນແລະວັດ” ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ. ການ “ວັດ”
ຂອງລາວໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ຢ່າງຈຳເພາະ, ເພາະລາວຖືກນຳໄປວາງໄວ້ໃນປີ 1844,
ບ່ອນທີ່ທ້ອງຂອງລາວຂົມຂຶ້ນເນື່ອງຈາກຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ.
ລາວໄດ້ຮັບຄຳບອກໃຫ້ວັດພຣະວິຫານ, ແຕ່ໃຫ້ລະເວັ້ນເດີນຊົນນອກ,
ຊຶ່ງລາວໄດ້ຖືກແຈ້ງວ່າເປັນຕົວແທນເຖິງເວລາຂອງຄົນຕ່າງຊາດ,
ເມື່ອພວກເຂົາຈະຢຽບຢຳເດີນນັ້ນເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ.
ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີນັ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798. ໂຢຮັນຈະຕ້ອງເລີ່ມການວັດຂອງລາວໃນປີ 1798,
ແລະລະເວັ້ນໄລຍະໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີກ່ອນໜ້ານັ້ນ,
ໃນໄລຍະທີ່ພຣະວິຫານຜ່າຍວິນຍານແລະເຢຣູຊາເລັມຜ່າຍວິນຍານໄດ້ຖືກຢຽບຢຳ.
ລາວກຳລັງຍິນຢູ່ໃນຄວາມຜິດຫວັງແຫ່ງປີ 1844, ດັ່ງນັ້ນ ຈາກ 1798 ຫາ 1844 ຈຶ່ງເປັນສິບຫົກປີ.
ສິບຫົກປີນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງພຣະວິຫານ.

ເມື່ອໂຢຮັນ, ດັ່ງທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍຈະຕ້ອງພະຍາກອນອີກຄັ້ງ,
ເຊັ່ນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳມາແລ້ວໃນຊ່ວງປີ 1840 ຫາ 1844,
ພວກເຂົາຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາທີ່ທູດສະຫວັນລົງມາ ໃນການສຳເລັດຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງກ່ຽວກັບອິດສະລາມ.
ວຽກງານແຫ່ງການພະຍາກອນອີກຄັ້ງຂອງພວກເຂົາ ຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີວຽກງານແຫ່ງການວັດພຣະວິຫານ,

ແລະວຽກງານນັ້ນຈະເປັນຕົວແທນຂອງການສືບສວນ "ເສັ້ນທາງເກົ່າ",
ຊຶ່ງແມ່ນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ພຣະວິຫານ", ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1798,
ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ໃນປີ 1844.

ເມື່ອພວກເຂົາເລີ່ມວຽກງານແຫ່ງການສືບສວນເສັ້ນທາງເກົ່າຂອງເຢເຣມີຢາ, ຊຶ່ງແມ່ນ
"ພຣະວິຫານສີສິບຫົກປີ" ຂອງໂຢຮັນ,
ຄຳສາບແລ່ງຂອງໂມເຊໄດຖືກພົບເຫັນໃນກອງເສດຫັກພັງທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ພົວພຣະວິຫານ,
ແລະຄຳທຳນາຍເຖິງໂຢຊີຢາຜູ້ຈະມານັ້ນກໍໄດ້ສຳເລັດລົງ.
ວຽກງານຂອງໂຢຊີຢາຍັງໄດ້ຖືກຊີ້ບອກອີກຄັ້ງໂດຍເອຊາຢາ:

ແລະບັນດາຄົນຜູ້ອອກມາຈາກເຈົ້າຈະສ້າງບັນດາບ່ອນຮ້າງເກົ່າແກ່ຂຶ້ນໃໝ່;
ເຈົ້າຈະຕັ້ງຮາກຖານຂອງຫຼາຍຊົວອາຍຸຂຶ້ນ; ແລະເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າ, ຜູ້ອຸມແປງຮອຍແຕກຫັກ,
ຜູ້ພົ້ນຟຸ້ນດາທາງເດີນໃຫ້ເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ. ເອຊາຢາ 58:12.

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍຈະຕ້ອງພົ້ນຟູ "ເສັ້ນທາງເພື່ອຢູ່ອາໄສ," ຊຶ່ງກໍຄື "ເສັ້ນທາງເກົ່າ"
ຂອງເຢເຣມີຢາ. ພວກເຂົາຈະຕ້ອງກໍ່ສ້າງບ່ອນຮ້າງເກົ່າແກ່ຂຶ້ນໃໝ່ ດັ່ງທີ່ຄົນງານໃນປະຫວັດຂອງໂຢຊີຢາ
ແລະ ເອຊາຢາກຳລັງກະທຳຢູ່. ພວກເຂົາຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີການ "ບັນທັດເທິງບັນທັດ,"
ເພາະພວກເຂົາຈະບໍ່ພຽງແຕ່ "ຍົກຂຶ້ນ" ປະຫວັດສາດຖານຂອງຂະບວນການແອດເວັນຕີສົມ
ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍພຣະວິຫານສີສິບຫົກປີ, ແຕ່ໃນການກະທຳນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງ
"ຍົກຂຶ້ນຮາກຖານຂອງຫຼາຍຊົວອາຍຸຄົນ." ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ
ທຸກຂະບວນການປະຕິຮູບລ້ວນແທນໃຫ້ເຫັນວຽກງານຮາກຖານ, ແລະ "ບັນທັດເທິງບັນທັດ"
ຊີ້ບອກຮາກຖານໃນວັນສຸດທ້າຍຈາກ 1798 ຫາ 1844. ພວກເຂົາຈະຕ້ອງສ້ອມແປງ "ຮອຍແຕກ," ແລະ
ຮອຍແຕກນັ້ນແທນເຖິງການແຕກຮ່າວເບື້ອງຕົ້ນໃນພາຊະນະ ຫຼື ກຳແພງ ທີ່ເປີດທາງໃຫ້ໄຟຟ້າບັດຕ່ຳໄປ.
"ຮອຍແຕກ" ທີ່ຈະຕ້ອງຖືກສ້ອມແປງນັ້ນ ຄືການກະບົດໃນປີ 1863.

ເມື່ອໂຢຊີຢາໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ກັບຄືນໄປສູ່ວິຖີເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຢາ
ແລະເລີ່ມຕົ້ນວັດແທກປະຫວັດສາດຂອງມົນເລີໂຣດ. ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນພົບ "ຮອຍແຕກ."
ພວກເຂົາໄດ້ລະບຸຄວາມຈິງແຫ່ງອັນມະນີຂອງຄວາມຝັນຂອງມົນເລີໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍ່ສ້າງ
"ບ່ອນຮ້າງເກົ່າແກ່." ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນພົບ "ເຈັດເທືອ," ເໝືອນດັ່ງທີ່ໂຢຊີຢາໄດ້ຄົ້ນພົບ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ພົບພູຄວາມຈິງຂອງພຣະທຳເລວີນີຕີ ບົດທີ 26, ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຍົກຕັ້ງຂຶ້ນ
"ຄວາມຮ້າງເກົ່າໃນອະດີດ." ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ພົບພູຄວາມຮ້າງເກົ່າ "ຄັ້ງທຳອິດ" ແລະ "ຄັ້ງສຸດທ້າຍ"
ຂອງພຣະທຳເລວີນີຕີ ບົດທີ 26 ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ຮັບຮູ້ວ່າອັນໜຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798
ແລະອີກອັນໜຶ່ງໃນປີ 1844. ດັ່ງນັ້ນ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາໃນການຍົກຕັ້ງຄວາມຮ້າງເກົ່າໃນອະດີດຂຶ້ນ
ຈຶ່ງເປັນ "ໄມ້ເຫຼົ້າ" ນັ້ນເອງທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ໂຢຮັນ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານສາມາດວັດແທກພຣະວິຫານ.

ສິ່ງໃດແຫ່ງເຜົາຢູດາໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງກັບຄືນສູ່ບັນດາທາງເກົ່າແກ່
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ພົບຂ່າວສານຜົນລະດູທ້າຍ,
ແລະຂ່າວສານຜົນລະດູທ້າຍນັ້ນກໍແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງອິດສະລາມຂອງວິບັດທີ່ສາມ.

ເມື່ອໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນພົບກະດານສັກສິດສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກກ
ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍແຜນພູມຜູ້ບຸກເບີກປີ 1843 ແລະ 1850, ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າຮາກຖານນັ້ນລວມເຖິງ
"ວິບັດສາມປະການ" ໃນພຣະນິມິດບົດທີ່ເປີດ, ແລະວ່າວິບັດທີ່ສອງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວໃນປະຫວັດສາດຖານທີ່
ພຣະວິຫານຂອງພວກມົນເລີຮ້າຍທຳໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ. ຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ
ຄວາມເຂົ້າໃຈເກືອບກົດແຫ່ງການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນແບບສາມຊັ້ນນັ້ນ
ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໄວ້ກ່ອນແລ້ວໂດຍສິ່ງໃດແຫ່ງເຜົາຢູດາ

ເພື່ອວ່າເມື່ອພວກເຂົາຫວນກັບຄືນສູ່ທາງເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຢາ ພວກເຂົາຈະສາມາດຮັບຮູ້“ການພັກຜ່ອນ ແລະ ຄວາມຊຸ່ມຊື່ນພື້ນຟູ” ຊຶ່ງແມ່ນຂ່າວສານຜົນລະດູທ້າຍຂອງວິບັດທີສາມ ອັນຖືກລະບຸແລະສະຖາປະນາໄວ້ຄຽງຄູ່ກັບພະຍານສອງຄົນຂອງວິບັດທີໜຶ່ງ ແລະ ທີສອງ.

ພວກເຂົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ສັດຕູກໍາລັງພະຍາຍາມຫັນເຫຈົດໃຈຂອງພວກພົນອ້າງຊາຍແລະພົນອ້າງຍິງຂອງເຮົາໃຫ້ຫ່າງໄປຈາກພຣະລາດ ຕະການໃນການຕຽມຊົນຊາດໜຶ່ງໃຫ້ສາມາດຍືນຢູ່ໄດ້ໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້. ການໂຕ້ແຍ້ງອັນແນບນຽນຂອງມັນຖືກອອກແບບເພື່ອນຳຈົດໃຈໃຫ້ຫັນໄປຈາກພ້ອມອັນຕະລາຍແລະໜ້າທີ່ແຫ່ງເວລານີ້. ພວກເຂົາຖືວ່າແສງສະຫວ່າງທິພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຈາກສະຫວັນເພື່ອປະທານແກໂຍຮັນສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ນັ້ນເປັນດັ່ງບໍ່ມີຄຳອັນໃດ. ພວກເຂົາສອນວ່າເຫດການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ເບື້ອງໜ້າເຮົາໃນບໍ່ລຳນີ້ ບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນພຽງພໍທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມໃສ່ໃຈເປັນພິເສດ. ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງທີ່ມີຕົ້ນກຳເນີດຈາກສະຫວັນກາຍເປັນໄຮ້ຜົນ ແລະບັນເທົາປະສົບການໃນອະດີດຂອງປະຊາຊົນພຣະເຈົ້າໄປ ໂດຍໃຫ້ທິພຣະສາດອັນຈອມປອມແກ່ພວກເຂົາແທນ.

“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງຍືນຢູ່ຕາມຫົນທາງທັງຫລາຍ, ແລະຈົ່ງພິຈາລະນາ, ແລະຈົ່ງຖາມຫາບັນດາທາງເກົ່າແກ່ທັງຫລາຍວ່າ ທາງໃດເປັນທາງອັນດີ, ແລະຈົ່ງດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ.” ເຢເຣມີຢາ 6:16.

“ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດພະຍາຍາມຖອນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ—ຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງພາລະກິດຂອງພວກເຮົາ ໂດຍການສຶກສາພຣະວັດຈະນະດ້ວຍຈົດໃຈແຫ່ງການອະທິຖານ ແລະໂດຍການສຳແດງພຣະທຳ. ເທິງຮາກຖານເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ກໍ່ສ້າງມາຕະຫຼອດຫ້າສິບປີທີ່ຜ່ານມາ. ມະນຸດອາດຄິດວ່າຕົນໄດ້ພົບເຫັນທາງໃໝ່ ແລະວ່າຕົນສາມາດວາງຮາກຖານທີ່ໜັ້ນຄົງກວ່າຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແລ້ວນັ້ນ. ແຕ່ນີ້ເປັນການລວງຫຼອກອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດວາງຮາກຖານອື່ນໄດ້ ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແລ້ວນັ້ນ.”

“ໃນອະດີດ ມີຫຼາຍຄົນໄດ້ພາກັນສ້າງຄວາມເຊື່ອໃໝ່ ແລະສະຖາປະນາຫຼັກການໃໝ່ໆ. ແຕ່ການກໍ່ສ້າງຂອງເຂົາໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງພື້ນຖານໃດ? ໃນໄມ້ຊ້ຳມັນກໍ່ພັງທະລາຍລົງ ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເທິງສິລາ.”

“ພວກສາວົກຮຸ່ນທຳອິດມີໄດ້ຕ້ອງພົບກັບຄຳເວົ້າຂອງມະນຸດດອກຫລັກ? ພວກເຂົາມີໄດ້ຕ້ອງຟັງທິດສະດີອັນແທ້ປອມດອກຫລັກ, ແລະແລ້ວ ເມື່ອໄດ້ຮັດທຸກປະການແລ້ວ, ຈົ່ງຍືນຢູ່ຄືກ່ອນຄົງ ໂດຍກ່າວວ່າ: ‘ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດວາງຮາກຖານອື່ນໄດ້ ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວ’? 1 ໂກຣິນໂທ 3:11.”

“ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງຍົດຖືຄວາມໝັ້ນໃຈແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນຂອງເຮົາໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນຄົງຈົນເຖິງທ້າຍສຸດ. ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງລົດເດດໄດ້ຖືກສົ່ງມາໂດຍພຣະເຈົ້າແລະໂດຍພຣະຄຣິດເຖິງຊົນຊາດນີ້, ນຳພວກເຂົາອອກຈາກໂລກ ທີ່ລະເຊີນ ເຂົ້າສູ່ແສງສະຫວ່າງອັນແຈ່ມແຈ້ງແຫ່ງຄວາມຈິງສຳລັບການປະຈຸບັນ. ດ້ວຍຮົມປາກທີ່ຖືກແຕະຕ້ອງດ້ວຍໄຟອັນບໍ່ລົດ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດຂ່າວສານນັ້ນ. ພຣະດຳລັດອັນຊົງພຣະອົງໄດ້ປະທັບຕາຮັບຮອງຄວາມແທ້ຈິງຂອງສັດຈະທຳທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດນັ້ນ.” Testimonies, volume 8, 296, 297.